Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

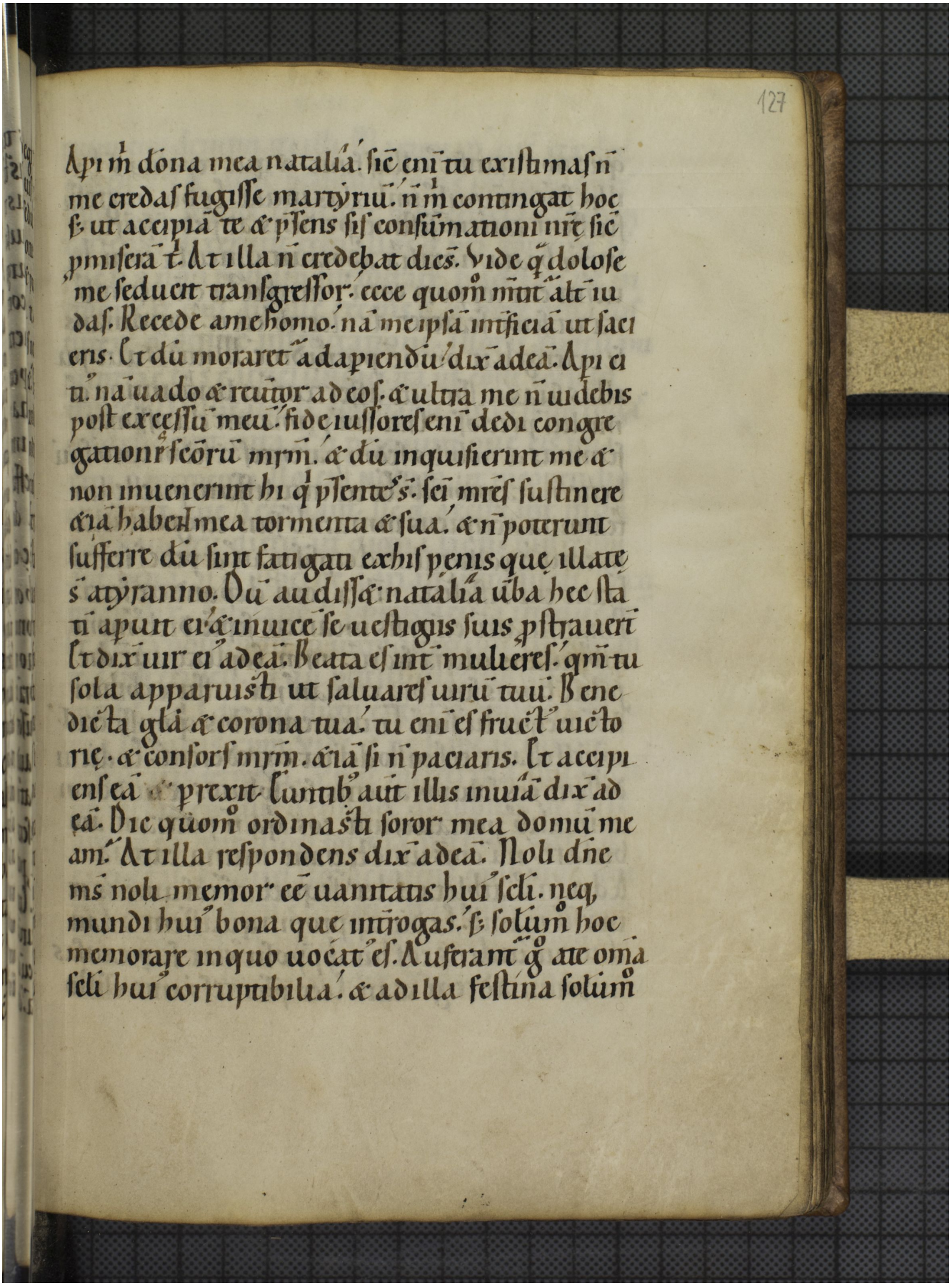

127

Api m dona mea natalia. sic enī tu existimas nī
me credas fugisse martyriū. nī m contingat hoc
s. ut accipiā te & p̄sens sis consūmationi nr̄e sic
p̄miseraī t. At illa nī credebat dicēs. Vide q̄ dolose
me seducit transgressor. ecce quom mut̄ alt̄ iu
das. Recede ame homo. nā me ipsā mīficiā ut saci
eris. Et dū morarett̄ adapiendū dix̄ adeā. Api ci
tō. nā uado & reuūor ad cos. & ultra me nī uidebis
post excessū meū. fideiussores enī dedi congre
gationī scōrū mr̄m. & dū inquisierint me &
non inuenerint hi q̄ p̄sentes s. sci mres sustinere
ēā habeā mea tormenta & sua. & nī poterunt
sufferre dū sint fatigati exhis p̄enis que illate
s atyranno. Dū audissēt natalia uba hec sta
tī apuit ei & inuice se uestigiis suis p̄straueri
Et dix̄ uir ei adeā. Beata es imt̄ mulieres. qm̄ tu
sola apparuisti ut saluares uirū tuū. Bene
dicta gla & corona tua. tu enī es fructꝰ uicto
rie. & consors mr̄m. ēā si nī paciaris. Et accipi
ens ea & p̄rexit. Cumq̄ aut illis inuīā dix̄ ad
ea. Dic quom ordinasti soror mea domū me
am. At illa respondens dix̄ adeā. Noli dne
ms noli memor ee uanitatis hui scli. neq,
mundi hui bona que imrogas. s. solum hoc
memorare in quo uocat es. Auferam q̄ ate oma
scli hui corruptibilia. & ad illa festina solum